

Sygn. akt X Ka 645/19

1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w X Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Grzegorz Miśkiewicz (spr.)

Sędziowie SO Hubert Zaremba

SO Mariusz Iwaszko

Protokolant Dominika Kryszkiewicz

przy udziale Prokuratora Andrzeja Piasecznego

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2021 r.

sprawy

K. Z. (1)

oskarżonego o czyny z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

oraz

E. Z.

oskarżonego o czyn z art. 280 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie

z dnia 28 stycznia 2019 r. **sygn. akt IV K 163/17**

orzeka

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. M. kwotę po 504 (pięćset cztery) złoty + VAT, a na rzecz adw. M. W. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych sprawowaną w postępowaniu odwoławczym;

III zwalnia oskarżonych od kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Grzegorz Miśkiewicz

Hubert Zaremba Mariusz Iwaszko

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 645/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 28 stycznia 2019 r. (sygn. akt IV K 163/17)			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. Z. (1)	Aktualne dane o karalności	KRK	2131-2134
2.1.1.2.	E. Z.	Aktualne dane o karalności	KRK	2128-2130
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		NIE DOTYCZY		
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1 2.1.1.2.	KRK KRK	Dowód pochodzi ze źródła obiektywnego. Dowód pochodzi ze źródła obiektywnego.		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
		NIE DOTYCZY		
1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	Obrońca oskarżonego E.	# zasadny		

Z. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

częściowo zasadny

1) naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik postępowania (tj. art. 7 k.p.k.) poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów z wyjaśnień oskarżonego K. Z. (1) oraz zeznań pokrzywdzonego P. B. poprzez uznanie, iż owe wyjaśnienia oraz zeznania w zakresie jakim odnoszą się do ustalenia, iż E. Z. nie był obecny bezpośrednio przy pokrzywdzonym w czasie zdarzenia, podczas gdy z zeznań świadka P. B. wynika, iż nie potrafi on stwierdzić czy oskarżony w ogóle był obecny w czasie zdarzenia.

niezasadne

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogących mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez ustalenie iż oskarżony E. Z. częściowo przyznał się do winy w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku postępowania

sądowego na
rozprawie głównej,
podczas gdy z
treści dowodów
przeprowadzonych
przez Sąd wynika,
iż oskarżony na
rozprawie głównej
nie przyznał się
do zarzuczonego mu
czynu.

Ponadto z
ostrożności
procesowej – w razie
nieuwzględnienia
powyższych
zarzutów – obrońca
podniósł zarzut
rażącej
niewspółmierności
kary w postaci kary
2 lat bezwzględnego
pozbawienia
wolności

Obrońca
oskarżonego K.
Z. (1) zaskarżonemu
wyrokowi zarzucił:

1) mające wpływ na
wynik postępowania
naruszenie
przepisów
postępowania tj. art.
7 k.p.k. polegające
na przekroczeniu
zasady swobodnej
oceny dowodów,
poprzez odmowę
wiarygodności
zeznaniom
oskarżonego w
zakresie dotyczącym
przedstawienia
przez niego
okoliczności
popelnienia czynu z
pkt 1 wyroku (pkt

1 aktu oskarżenia),
co doprowadziło do
błędnych ustaleń
faktycznych w
zakresie przypisania
oskarżonemu
czynnego udziału w
dokonaniu
przestępstwa;

2) błąd w
ustaleniach
faktycznych,
polegający na
błędym przyjęciu,
iż to oskarżony
K. Z. (1) dzwonił
do lokalu celem
zamówienia pizzy
oraz, że posiadał on
od samego początku
wiedzę i chęć
dokonania zaboru
mienia, jak również,
iż brał czynny
udział w dokonaniu
opisanego w pkt 1
wyroku
(zarzuczonego w pkt
1 aktu oskarżenia)
czynu;

3) mające wpływ na
wynik postępowania
naruszenie
przepisów
postępowania tj. art.
7 k.p.k. polegające
na przekroczeniu
zasady swobodnej
oceny dowodów,
poprzez odmowę
wiarygodności
wyjaśnieniom i
zeznaniom
oskarżonego w
zakresie dotyczącym
przedstawienia
przez niego
okoliczności

popelnienia czynu z pkt 2 wyroku (pkt 2 aktu oskarzenia), co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych w zakresie przypisania oskarżonemu czynnego udziału w dokonaniu przestępstwa;

4) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż pomiędzy świadkiem K. S. a oskarżonym K. Z. (1) brak było jakiegokolwiek konfliktu, podczas gdy z zeznań złożonych przez tego świadka wynika zupełnie odmienna okoliczność.

5) naruszenie przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na wynik orzeczenia w niniejszej sprawie, tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez przyjęcie, iż wyjaśnienia K. S. nie zawierają wewnętrznych sprzeczności oraz korespondują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych

	przyjętych podstawę orzeczenia.	za		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty podniesione przez obrońców oskarżonych, a odnoszące się do przypisanego obydwu oskarżonym przestępstwa rozboju należy ocenić jako chybione, i jako takie nie zasługujące na uwzględnienie. Z uwagi na zbieżność argumentacji obrońców w tym zakresie (kwestionowanie prawidłowości oceny dowodów oraz będące tego następstwem wadliwe ustalenia faktyczne), obydwie apelacje zostaną w tym zakresie omówione łącznie. Omawiane zarzuty nie mógł zyskać akceptacji Sądu Okręgowego. W ocenie Sądu Okręgowego, sąd pierwszej instancji nie dopuścił się obrazy przepisu art.				

7 k.p.k. Aby zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego związanych ze sposobem oceny dowodów - obrazą art. 7 k.p.k., czy art. 410 k.p.k., były zarzutami skutecznymi, winny wykazać konkretne uchybienia w toku rozumowania sądu orzekającego, polegające na dokonaniu ocen w sposób sprzeczny z zasadami logicznego rozumowania, sprzeczny w stosunku do zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, ewentualnie wykazać tzw. błąd braku w postaci uchylenia się przez sąd orzekający od oceny istotnych dla treści orzeczenia okoliczności czy dowodów. Zarzut taki nie może sprowadzać się do zaprezentowania wyłącznie własnych ocen zebranych dowodów, ocen pozostających w opozycji do zawartych w uzasadnieniu orzeczenia i nie może opierać się na wybranych fragmentach materiału dowodowego,

mających wesprzeć
prezentowane
stanowisko
skarżących, z
pominięciem innych
- mających
przeciwną wymowę.
Zdaniem Sądu
Okręgowego, Sąd
pierwszej instancji
dokonał właściwej
oceny materiału
dowodowego,
zgodnie ze
wskazaniami
wiedzy, logiki oraz
doświadczeniem
życiowym. To, że
poszczególne
dowody oceniono
pod kątem ich
wiarygodności nie
w taki sposób, jak
zyczyłby sobie tego
autor apelacji, wcale
jeszcze nie oznacza,
że w procesie ich
weryfikacji doszło
do naruszenia reguł
wyrażonych w art.
7 k.p.k. Naturalnie
odmienna ocena
dowodów -
korzystna dla
oskarżonego, jest
prawem obrońcy,
jednakże nie wynika
z niej, by ocena
dokonana w wyroku
charakteryzowała się
dowolnością.

Lektura stosunkowo
obszernego
uzasadnienia
zaskarżonego
wyroku pozwala na
prześledzenie toku
rozumowania sądu
pierwszej instancji.

Argumentacji, wnioskom i konkluzjom sądu meriti zawartym w pisemnych motywach wyroku nie można zarzucić dowolności rozumowania, braku logiki czy niespójności wyводу. Z treści owego uzasadnienia wyraźnie wynika, jakim dowodom, w jakim zakresie sąd ten przyznał walor wiarygodności, a jakim dowodowym, w jakim zakresie oraz z jakich powodów tego przymiotu odmówił. Sąd Okręgowy w pełni akceptuje zarówno ocenę dowodów dokonaną przez sąd pierwszej instancji, jak i poczynione przez ten sąd ustalenia faktyczne.

Obrońcy oskarżonych zarzucając wyrokowi sądu pierwszej instancji dowolność oceny materiału dowodowego, w swojej argumentacji zaprezentowanej w omawianych apelacjach sami w taką dowolność popadają.

Argumentacja obrońców została skonstruowana w oparciu o

stosunkowo proste założenie – wiarygodnym materiałem dowodowym jest tylko ten, który dla reprezentowanych oskarżonych jest korzystny, natomiast materiał dowodowy w swojej wymowie niekorzystny dla oskarżonych jest materiałem dowodowym niewiarygodnym. Tego rodzaju argumentacja – aczkolwiek zrozumiała, mając na uwadze interes procesowy reprezentowanych stron – nie może okazać się skuteczną. Nie można bowiem tracić z pola widzenia całości materiału dowodowego oraz jego wymowy, opierając się jedynie na jego pewnych fragmentach, a tak właśnie czynią obrońcy. W szczególności obrońcy oskarżonych pomijają lub próbują nieskutecznie podważyć wiarygodność zeznań pokrzywdzonego P. B. oraz pomijają niekorzystne dla oskarżonych

depozycje K. S.,
złożone na etapie
postępowania
przygotowawczego.

Nie ulega
wątpliwości, że
zarówno oskarżeni,
jak i K. S.
zmieniali swoje
wersje wydarzeń
próbując
przedstawić wersje
wydarzeń dla siebie
możliwie
najkorzystniejsze.

Wyjaśnienia obydwu
oskarżonych tj. K.
Z. (1) i E. Z.,
oraz depozycje K.
S. były przedmiotem
wnikliwej analizy
i oceny sądu
pierwszej instancji
(w szczególności sąd
meriti prawidłowo
wywiódł, że
pomiędzy K. Z.
(2) a K. S. brak
było jakiegokolwiek
konfliktu). Sąd
Okręgowy nie
dopatruje się w tym
zakresie naruszenia
przepisów
postępowania tj. art.
7 k.p.k. czy art. 410
k.p.k.

Odnośnie zarzutu
rażącej
niewspółmierności
kary orzeczonej
wobec oskarżonego
E. Z. Sąd Okręgowy
zwraca uwagę, że
orzeczona wobec
tego oskarżonego
kara pozbawienia
wolności to 2
lata, czyli dolna

granica ustawowego zagrożenia. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz uprzednia karalność oskarżonego nie sposób uznać, że kara pozbawienia wolności orzeczona w tym wymiarze jest karą rażąco surową. Sąd pierwszej instancji nie dopatrywał się podstaw do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary i Sąd Okręgowy w pełni podziela tę konstatację.

Sąd Okręgowy jako niezasadne ocenia zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego K. Z. (1), odnoszące się do drugiego z zarzuconych (i przypisanych w zaskarżonym wyroku) czynów. Apelacja obrońcy w tym zakresie ma charakter polemiczny. Obrońca w swojej apelacji nie przedstawił żadnych argumentów, które pozwalałyby na podważenie prawidłowości ocen i konkluzji sądu

pierwszej instancji (poza domniemanym konfliktem pomiędzy oskarżonym K. Z. (2) a K. S., co zdaniem obrońcy miałoby podważać wiarygodność K. S.). Nie ulega wątpliwości, że to właśnie wyjaśnienia K. S. (w zakresie uznanym przez sąd pierwszej instancji za wiarygodne) stanowią jedyny dowód wskazujący na udział w kradzieży rowerów K. Z. (1). Samo jednak zakwestionowanie wiarygodności depozycji K. S. (z powołaniem się na rzekomy konflikt o charakterze osobistym między nimi), bez wskazania na konkretne okoliczności, nie jest wystarczające i jawi się jako gołosłowne.

Reasumując powyższe rozważania, zarzuty i argumentacja obrońców oskarżonych nie podważyły prawidłowości ocen i konkluzji sądu pierwszej instancji, a tym samym nie mogły doprowadzić do postulowanej zmiany lub

uchylenia zaskarżonego wyroku.			
Wnioski			
Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów, względnie o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie. W odniesieniu do E. Z. ponadto – jako wniosek ewentualny – zmiana zaskarżonego wyroku i złagodzenie orzeczonej kary poprzez zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Postępowanie odwoławcze nie potwierdziło zarzutów apelacji obrońców. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosków apelacyjnych.			

1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.	NIE DOTYCZY		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
NIE DOTYCZY			
1.ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Wyrok Sądu Rejonowego Warszawa-Ż. w Warszawie z dnia 28 stycznia 2019 r. (sygn. akt IV K 163/17) w całości.			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Orzeczenie wolne jest od uchybień podniesionych w rozpoznawanych apelacjach. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania			

odwoławczego nie dostrzegł również żadnego z uchybień podlegającego zbadaniu i uwzględnieniu z urzędu.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
NIE DOTYCZY			
Zwięźle o powodach zmiany			
NIE DOTYCZY			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	NIE DOTYCZY	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
NIE DOTYCZY			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
NIE DOTYCZY			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
NIE DOTYCZY			
5.3.1.4.1.	NIE DOTYCZY	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
NIE DOTYCZY			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
NIE DOTYCZY			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	NIE DOTYCZY		
1.Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II. III.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego. Na rzecz obrońców z urzędu zasądzono stosowne wynagrodzenia za udzielenie nieopłaconej pomocy prawnej		
1.PODPISY			
Grzegorz Miśkiewicz Hubert Zaremba Mariusz Iwaszko			

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego Warszawa-Ż. w Warszawie z dnia 28 stycznia 2019 r. (sygn. akt IV K 163/17) w części	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	Wyrok Sądu Rejonowego Warszawa-Ż. w Warszawie z dnia 28 stycznia 2019 r.

ustalenie, którego dotyczy apelacja	(sygn. akt IV K 163/17) w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana